

съдържание. По-късно този "Марш", заедно със стихотворението му в проза "Спомени от миноносците" биде поместен в юбилейния сборник на училището, по случай 50 години от съществуванието му. Доколкото знам, никой от предшествуващите 25 випуск на училището не притежаваше свой марш, написан от ученик.

В поменатата статия са поместени думи, които са характерни за начина, по който Вапцаров се отнасяше към своята работа. Той пише: "...в поправената от мен част /на някоя малине, б.м./ ме гледаме въплътената ми мисъл, вътре в клетките ѝ течеше моята кръв, в нея трептеше моя темперамент и когато тя се придвижваше с прецизната акуратност на планетите, в мене бликаше възторга на творчеството".

В "Марш" - а пък, покрай държавно-патристичните идеи, внушавани им училище, трепти порива на "бурните, урагани души" на бъдещите моряци, на които в безпощадната борба със стихията, съдбата ще бъде "безгробна смърт".

При завършването на випуска, на банкета, даден по този случай в салона-ресторант "Грозд" /край колодрума/ по време на тостовете, Вапцаров стана и говори от името на другарите си и изказа недоволството от неуреденото със закон тяхно положение след завършването им и тревогата им за утрелия ден. Това изказване смути началниците.

Видях недоволството им и станах да отговоря на завършилите, като им казах, че трябва да имат нужното търпение да дочакат служба и по-добро място в живота.

Варна. 21 декември 1947 год.

